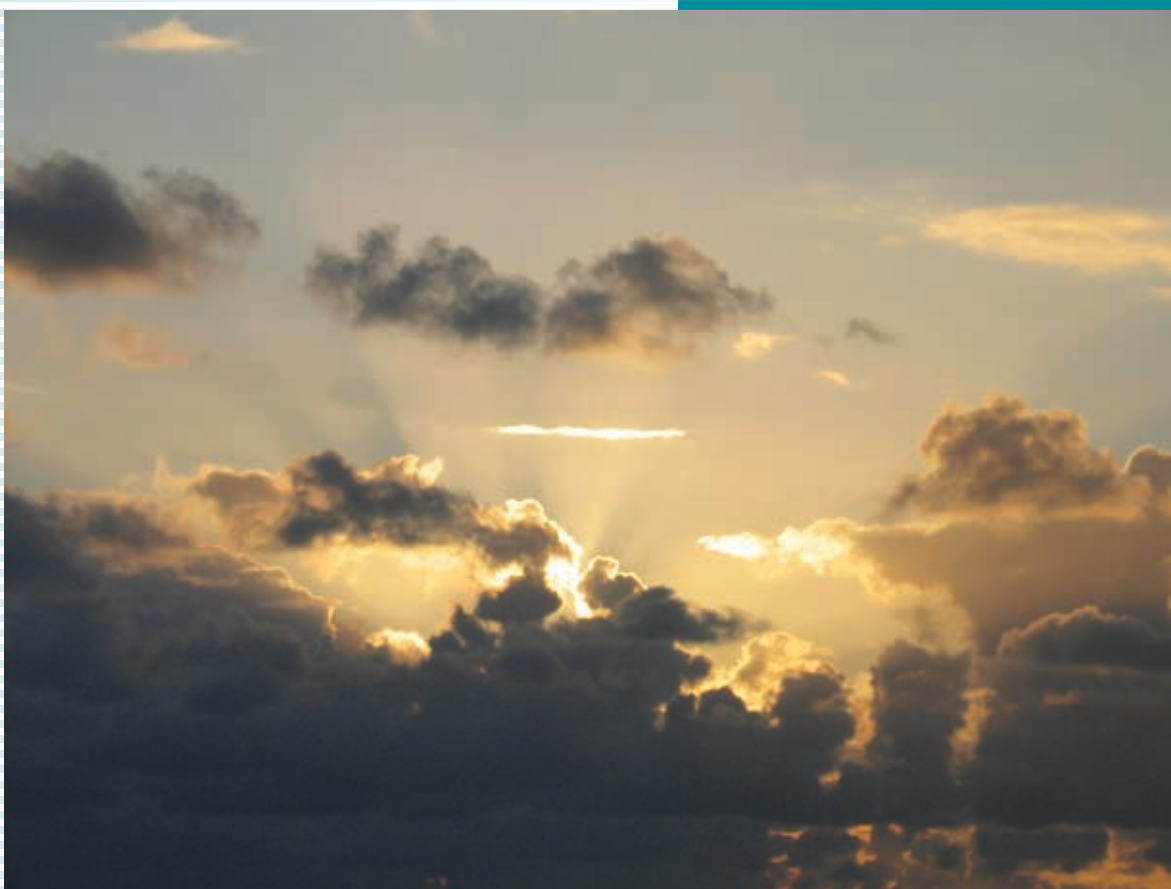

på fanø
kirkerne

Kirkeblad for Nordby og Sønderho sogne

marts - maj 2012

Som den gyldne sol frembryder. Foto: Inge Salling Kromann

Med eller uden ånd
side 3

**Da der blev skrevet
kirkehistorie på Fanø**
side 4

Foråret, påsken og Guds livsånde

Af Erling Kristensen

Forår er livets forkyndelse. Det vælter os alle omkuld, - hvis vi bare kommer tæt nok på.

Det frembrydende forår får livsmodet til at spire. Håb og kræfter vokser i os, når "rugens krøllede blade" ranker sig i forårssolen, når våren "vifter mildt i vindens gang" og "ler i lærkesang", når den blå anemones farve både er som "søens bølge skær" og som "en flig af nådens trone", og når "Guds forsyn spores ved enhver især". Med andre ord: Når hele dette "vårkraftens spirende værk" overstrømmende pibler og jubler frem i den natur, som vi er en del af, som vi er indfældet i.

I den danske natur forbinder vi ikke mindst foråret med en række blomster; vi kalder dem "forårsbebudere".

Naturens livsånde indblæses i forårsbebuderne. I Danmark har vi en rig tradition for at lovprise, at livet kommer tilbage, at livsånden indblæses i forårsbebuderne. Tænk blot på nogle af de ovenfor citerede digte som Johan Skjoldborgs "Når vinteren rinder", Rasmus Nielsens "Våren er i luften", Kaj Munks "Den blå anemone" og Ambrosius Stubs "Den kedsom vinter gik sin gang".

Eller tænk på Grundtvigs "Påskeblomst", hvor naturens og Guds livsånde forenes i påskens glade budskab påskesøndag:

*Påskeblomst! en dråbe stærk
drak jeg af dit gule bøger,
og som ved et underværk
den mig hæver, vederkvæger:
Hanegal og morgensang,
synes mig, af den udspang;
vågnende jeg ser de døde
i en påske-morgenrøde.*

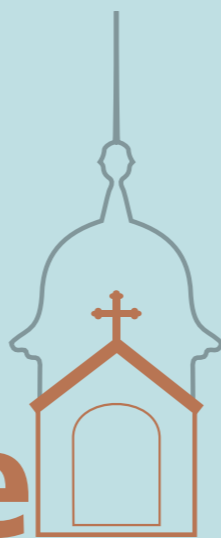
Når påskeugen fra Palmesøndag over skærtorsdag og langfredag når frem til påskesøndag spændes der en bue; en bue, der ender ved den tomme grav: "Det var en søndag morgen skøn, vor frelser stod op af graven". Og hvor påskeugen ender ved den tomme grav, dér begynder kristendommen.

Påskemorgens budskab om Jesu opstandelse kaster et forklarelsens lys over Jesu liv og gerning; over alt hvad han gjorde og sagde. Dermed sluttet ringen, der begynder med at Gud bliver menneske i Josefs og Marias søn julenat.

Grundtvig fører naturens og Guds livsånde sammen i "Påskeblomst", som vi jo nu om dage kalder "påskelilje". Hvert forår gentages det livsfornyende under: påskeliljen spirer ud af sit løg og bryder op gennem jorden; på samme måde gentager påskehøjtiden hvert år Jesu opstandelse.

Påskemorgen forener Jesus os mennesker med Gud, han fjerner adskillelsen, han blæser Guds livsfornyende livsånde ind i os.

kirkerne på fanø

Nordby Sogn
www.nordbykirke.dk

Sognepræst

Jørn Westergaard Martinsen
Kontor:
Bavnebjergtoft 8, 6720 Fanø
7516 2086 - jwm@km.dk
Træffes ikke mandag

Kirketjener

Ib Frost
Peder Jessens Toft 4, 6720 Fanø
2625 3160
Træffes ikke mandag

Organist

Johnny Nielsen
7516 7746
johnny_nielsen@esenet.dk
Træffes ikke mandag

Menighedsråd

Kjeld Nielsen, fmd
Suensonsvej 3, 6720 Fanø
7516 3297

Kirkeværge

Peter Demant, 6720 Fanø
Willemoesvej 6
7516 1767

Kirkegårdene

Kontor
Niels Sørensensvej 1, 6720 Fanø
7516 6220
nordbykirkegaarde@fanonet.dk
Kirkegårdsleder
Lene Andersen
Øvrige medarbejdere:
Flemming Pedersen
Michael Tvedesøe
Brian Kousgaard Kristensen

Sønderho Sogn
www.soenderhokirke.dk

Sognepræst

Erling Kristensen
2128 8327 – birling@c.dk

Kirketjener

Niels Oesten
Digevej 2, 6720 Fanø
2988 0704
oesten@soenderho-net.dk

Organist

Nina Davidsen
2035 9115
nina.davidsen1@skolekom.dk

Kirkesanger

Marie-Louise Exner
Nordland 34, 6720 Fanø
7516 4540
mlexner@hotmail.com

Menighedsråd

Lars Nærø, fmd
Toftestien 1, 6720 Fanø
9741 3296
ln@soenderho-net.dk

Kirkeværge

Knud Valsted Andersen
Nymarken 7, 6720 Fanø
7516 4887
valsted@andersen.tdcadsl.dk

Kirkerne på Fanø

Kirkeblad for Nordby og Sønderho sogne
Redaktionsudvalg: Jørn Martinsen, Erling Kristensen, Esben Gustavussen, Lars Nærø

Med eller uden

ånd

Af Jørn Westergaard Martinsen

Det er mærkeligt at iagttage, hvor modsatte virkninger religion kan have på menneskers måde at møde livet og verden på. For nogle mennesker åbner deres tro for en høj himmel og en vid horisont; de er blevet rummelige, åbne, tillidsfulde og barmhjertige af det, de holder for helligt. Og så kan man opleve det stik modsatte; at der er mennesker, hvis religiøsitet mest af alt må karakteriseres som snæverhed, selvretfærdighed og dømmesyg. Hvordan kan det være, at det, der for nogle mennesker er en åbning af virkeligheden, for andre bliver til forstokket-hed og lukkethed.

Det er et ældgammelt og fundamentalt spørgsmål. For Jesus har det også

været et helt afgørende spørgsmål. Et grundtræk i Jesus' prædiken og virksomhed er nemlig hans opgør med den selvretfærdige religiøsitet, som han finder så dominerende i sin samtid. Han gør op med religiøse grupper, som for ham repræsenterer en selvoptaget og forstenet religiøsitet. På den ene side ser alt så rigtigt og korrekt ud hos dem; det er moralsk bevidste folk og det, vi overfladisk ville kalde pæne mennesker. På den anden side, så er de så optaget af deres egen retfærdige vandel, at det bliver til selvretfærdighed og hovmod. De går – lige som præsten i lignelsen om den barmhjertige samaritaner – så dybt hensunket i deres egen religiøsitet, at de ikke vil lade sig forstyrre af et nødlidende menneske i vejkanten. Skriften og den religiøse indadvendthed gør dem blinde for den fordring, der kommer fra livet selv. Skriften er blevet vigtigere end livet; de kender budene til bunds, men kender ikke til hjertets barmhjertighed. Sandheden er blevet til gebærder, ikke liv.

De mennesker, Jesus går i clinch med, har gjort overholdelse af religiøse regler til et livsprojekt med sig selv i hovedrollen. Når de disciplinerer deres liv efter de hellige love, så er det for deres egen skyld, de gør det. De skal fremstille sig selv som retfærdige og fortjenstfulde over for Gud og mennesker, så de kan få den løn, det må kaste af sig. Religion er altså blevet

en selvspejlende affære, hvor det til syvende og sidst gælder om at frelse sig selv.

Det kan godt være, at man på den måde kan opfylde lovens bogstav, men det var vel ikke det, der var dens ånd?

I Jesus' prædiken findes der ikke moralbud; der er alene en fordring om kærlighed. Godhed er nemlig noget andet end det, der kan kaldes frem af regler og moralbud. Godhed fordrer solidaritet og fællesskab

med de mennesker, der har brug for én. Bliver moral et middel til at hæve sig op over andre, ender den som en selvmodsigelse.

I Bjergprædiken eksemplificerer Jesus denne tanke ved at tage nogle bud fra Det Gamle Testamente. Han tager f.eks. buddet om, at man ikke må slå ihjel. Hvad betyder det? spørger han. De fleste af os vil jo mene om os selv, at vi er retfærdige i forhold til det bud. Men nej, siger Jesus, vi har ingen grund til at bryste os, også vi er skyldige. Man kan nemlig

slå ihjel på mange måder; man kan kvæle andres liv ved at tage selvrespekten fra dem, håne dem, holde dem udenfor. Også det er mord. Dråbevis kan man tappe livet af sit offer. Vi kalder det ikke mord, men det er det. Derfor har ingen af os ret til at regne os for retfærdige; vi må hver som én håbe på barmhjertighed. Så det er vores fælles basis, at vi alle har brug for barmhjertighed, tilgivelse og nåde. Forstår vi først det til bunds, så bliver vores bastante, selvretfærdige moral tavs. Når Paulus siger, at "bogstaven slår ihjel, men ånden gør levende", så er det sådan noget, han har i tankerne. Selv de rigtigste ord kan misbruges og forvanskes. Skal de blive til noget sandt, skal man finde ånden i dem. Ånd har at gøre med at kunne leve sig ind i andres situation, at slippe sig selv for at favne andre.

Pinse er åndens fest. Helligånden blev udgydt over apostlene, fortælles der. Man mistænkte dem for at have beruset sig i sød vin, da man så dem opdinede af ånden pinsedags morgen (det er derfra, vi har traditionen om, at pinsesolen danser). Det skulle dog ikke være så svært at forstå, at det er berusende, når man ser virkeligheden åbne sig for noget så svimlende som evigheden – både i sin næstes liv og i sit eget liv. Så hører vi til i et fællesskab, hvor vi kalder Gud for far, og ethvert menneske er vores søster eller bror.

Da der blev skrevet kirkehistorie på Fanø

Af Jørn Westergaard Martinsen

Det økumeniske kirkemøde 1934

Fredag den 24. august 1934 blev der i Nordby Kirke på Fanø holdt en bemærkelsesværdig aften gudstjeneste. Menigheden bestod denne aften, foruden af de ganske mange fannikker, der var kommet til stede, af folk fra de fleste af Europas lande, og der var sågar folk fra så fjerne steder som Kina og Java.

De var kommet til Fanø i forbindelse med et møde, som blev afholdt på det mondæne Kurhotel ved Fanø Bad.

Det var repræsentanter for kirker verden over, der mødtes i Det Økumeniske Råd og i ungdomsbevægelsen Kirkeligt Verdensforbund.

Stemningen op til mødet havde været anspændt. Formanden for Det Økumeniske Råd, den engelske biskop Georg Bell, havde insisteret på, at mødet skulle handle om forholdet mellem stat og kirke, fordi kirken i

Det Tredje Rige var blevet alvorligt truet af den nazistiske stat. Fanø mødet skulle komme de tyske kirker til undsætning. På grund af det prækære emne var der også et talstærkt pressekorps på Fanø under mødet, men dørene var hermetisk lukkede under forhandlingerne, og så at sige intet slap ud, før resolutionen var færdigforhandlet.

Da Hitler den 30. januar 1933 blev rigskansler, var det kun få, der havde øje for de kirkelige og politiske konsekvenser af magtovertagelsen, men systematisk strammedes grebet. Statsmagten søgte at få kirken underlagt den nazistiske ideologi. Med basis i en bevægelse, der kaldte sig "Tyske Kristne", gjorde styret sin ideologi gældende i kirkelige anliggender. Flere præster og biskopper blev afsat og fængslet, og regimet tvang de evangeliske kirker sammen i en »rigskirke« med en naziloyal »rigsbiskop« i spidsen.

I denne truende situation organiserede mange præster sig i et "Nødforbund", der blev grundstammen i den kirkelige opposition i Tyskland. I slutningen af maj 1934 samledes oppositionen i den tyske by Barmen, og det blev begyndelsen til det, der sidenhen etablerede sig som den tyske "Bekendelseskirke".

Der var næppe nogen, der havde tænkt kirkens situation mere konsekvent igennem end den unge teolog Dietrich Bonhoeffer. Han havde meget tidligt erkendt, at en totalitær stat vil kræve magt over alle områder i tilværelsen - tanker, tro og handlinger. Derfor kunne man heller ikke nøjes med at være upolitisk, kirkelig opposition, for det, man var oppe mod, var et politisk system, som vil beherske menneskelivet i alle henseender. Mange ønskede at være politisk loyale mod nazistyrer samtidig med at de på det kirkelige område var i opposition til det.

Før fanø mødet skrev Bonhoeffer til mødets danske vært, biskop Ammundsen i Haderslev: "Jeg er med henblik på Fanø mere bange for vore egne folk end for de Tyske Kristne. Man vil fra vores side være uendelig forsigtig for ikke at synes upatriotiske".

Det var Bonhoeffers hensigt, at Det Økumeniske Råd på fanø mødet skulle bryde med Rigskirken og kun anerkende bekendelsesfløjen som den evangeliske kirke i Tyskland.

Til mødet havde Bell inviteret repræsentanter for bekendelsesfløjen som "gæster og autoritative talsmænd". Der var godt nok givet udrejsetilladelse, men man presede dem til at sende afbud. Bekendelsesfløjens kontakter med

udlandet blev systematisk blokeret, og der kom ingen af de inviterede fra denne fløj til Fanø. På den måde blev dens eneste repræsentant Dietrich Bonhoeffer, der var til stede som ungdomssekretær på en parallelkonference for unge, som blev afholdt på Missionshotellet ved Fanø Bad.

Trods bekendelsesfløjens fravær og den tyske rigskirkeledelses modstand førte biskop Bell Bekendelseskirken sag med stor autoritet på fanø mødet. Med engelsk stædighed fik han gennemtrumfet to meget vigtige beslutninger: en resolution om den kirkelige situation i Tyskland med fordømmelse af naziregimets overgreb mod kirken med tvangsforanstaltninger som krav om aflæggelse af troskabsed over for Hitler og indførelse af arierparagraf.

Tilbagemeldinger fra den tyske rigskirkes repræsentation om, at en meget nazikritisk resolution var på vej, må have vakt uro i Berlin, for fra den tyske hovedstad sendtes en talsmand af sted, for at intervenere i forhandlingerne. I det ellers så velorienterede tyske statsapparat havde man tilsyneladende ikke undersøgt, hvad Fanø var for noget. Man havde åbenbart regnet med, at Fanø var en lokalitet i nærheden af Køben-

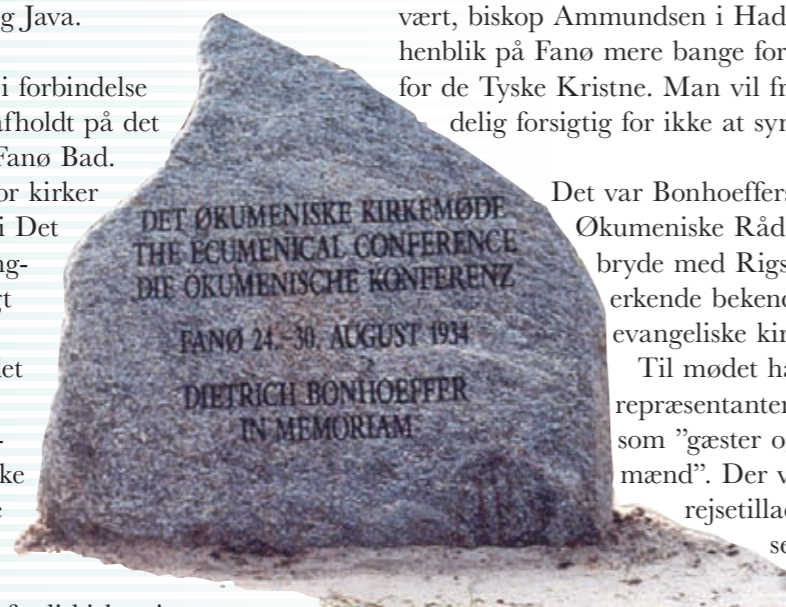
Pause under mødet.

Det er Dietrich Bonhoeffer, der sidder yderst tv.

havn, for da talsmanden landede der og spurgte efter en Taxa til Fanø, blev han belært om, at Fanø var en ø i Nordsøen. Et vandfly fra Lufthansa, der tilfældigvis stod i Københavns Lufthavn, blev i hast gjort klar og med det landede han i Nordby Havn, hvorfra han blev kørt til Kurhotellet. Her blev han bevilget et kvarters taletid. Om det ændrede noget, er ikke til at vide.

Fanø mødet har fået en bemærkelsesværdig placering i den europæiske kirkehistorie, fordi der her for første gang blev givet international støtte til bekendelsesfløjen i den tyske kirke. I kirkehistorien er navnet Fanø derfor ikke først og fremmest er en lokalitet, men en begivenhed. Ikke mindst Dietrich Bonhoeffers tilstedeværelse ved mødet ved Fanø Bad har betydet, at mange, der kender historien, lægger vejen forbi. Kurhotellet og Missionshotellet er der ikke længere; i dag er der blot en mindesten.

Dietrich Bonhoeffer var med i gruppen bag det mislykkede attentat på Hitler 20. juli 1944. Da gruppen blev afsløret var Bonhoeffer allerede fængslet, men han blev herefter overført til et gestapofængsel. Bonhoeffer blev henrettet i koncentrationslejren Flossenbürg den 9. april 1945. Både som menneske og teolog har Bonhoeffer haft stor indflydelse på sin eftertid.

Mindesten ved Fanø Bad

Kurhotellet ved Fanø Bad.

Missionshotellet ved Fanø Bad.

Kalender

Marts

Tirsdag 6. marts kl. 19.30

Nordby Præstegård, Baunebjergtoft 8, Nordby
Kaffebord kr. 20
Sogneaften:

Hvad musik også dur til

- om musikterapi og forskellige former for brug af musik i kirken

Foredrag ved Ulla Ladegaard Jacobsen

Musik er meget mere end koncerter og fællessang. Ved denne aftenes foredrag gives eksempler på, hvordan musik også kan bruges i en kirke. Hør bl.a. om babysalmesang og kirkemusikalsk legestue, et fænomen der har vundet indpas i mange kirker over hele landet. Men kan babyer overhovedet synge salmer? Hvordan foregår det egentligt, og hvorfor gør man det? Også i forbindelse med sorgarbejde kan man med fordel bruge musik, da musik som bekendt kan vække følelser og minder. Der præsenteres et case-eksempel på musikterapi i sorgarbejde med en ældre kvinde. Endelig fortælles der lidt generelt om, hvordan en musikterapeut arbejder, og der vises videoeksempler på, hvordan musik kan bruges terapeutisk med bl.a. udviklingshæmmede børn, demensramte og på hospice.

Ulla Ladegaard Jacobsen er uddannet musikterapeut fra Aalborg Universitet med speciale i sorgarbejde. Hun har tidligere ledet babysalmesang i Vor Frue kirke, Aalborg. "Derfor - syng når du er glad, og syng når sorg dig tynger" (fra den gamle poesibog). Ulla Ladegaard Jacobsen bor nu på Fanø og skal i foråret stå for babysalmesangen i Nordby Kirke

Onsdag 7. marts kl. 14.30

Sønderho Gamle Skole
Litteraturkreds

Onsdag 14. marts kl. 14.30

Sønderho Gamle Skole
Sogneeftermiddag:
Programmet bekendtgøres senere

Lørdag 17. marts kl. 10

Nordby Kirke
Babysalmesang

Onsdag 21. marts kl. 14.30

Sønderho Gamle Skole
Litteraturkreds

Lørdag 24. marts kl. 10

Nordby Kirke
Babysalmesang

Søndag 25. marts kl. 16

Nordby Kirke
Fri entré
Koncert:

Den Danske Salmeduo

En koncert med Den Danske Salmeduo er en medrivende rejse gennem 800 års kirkemusik. Duo'en laver stemningsfulde nyfortolkninger af danske salmer, i et frugtbart møde mellem den nordiske folketones enkelthed, den klassiske musiktraditions nænsomhed og den amerikanske jazztraditions legende improvisationer.

Onsdag 28. marts kl. 9.30-11.30

Nordby Præstegård, Baunebjergtoft 8, Nordby
Højskoleformiddag:

Ein Deutsches Requiem

Et tysk rekviem - til trøst for de levende
Sidste sæson sluttede vi af med Matthæuspasjonen af Bach. I år vil vi slutte af med et andet hovedværk i den lutherske tradition, nemlig Johannes Brahms' Ein deutsches Requiem.

Værkets fulde titel er: Ein deutsches Requiem, nach Worten der heiligen Schrift, altså Et tysk rekviem, efter ord fra den hellige skrift.

Når Brahms kalder værket 'et tysk rekviem', er det, fordi der synges på tysk. I modsætning til det latinske rekviem er teksterne i Brahms' rekviem alle hentede fra Bibelen, og de bliver sunget på modersmålet, som det jo er luthersk skik. Det romersk-katolske rekviem er en dødsmesse, en forbøn for de afdøde; Brahms fokuserer i

stedet på de levende. Mens den latinske tekst begynder med bønner om evig fred og hvile for de døde, så begynder Brahms med teksten fra bjergprædikenen: "Salige er de, som sørger, for de skal trøstes." Brahms flytter fokus fra dødsangst til bibelordenes trøst og tale til livsmod.

Oplæg ved Jørn Westergaard Martinsen.

Lørdag 31. marts kl. 10

Nordby Kirke
Babysalmesang

April

Onsdag 11. april kl. 14.30

Sønderho Gamle Skole
Litteraturkreds

Lørdag 14. april kl. 10

Nordby Kirke
Babysalmesang

Lørdag 21. april kl. 10

Nordby Kirke
Babysalmesang

Onsdag 25. april kl. 14.30

Sønderho Gamle Skole
Litteraturkreds

Lørdag 28. april kl. 10

Nordby Kirke
Babysalmesang

Maj

Torsdag 3. maj kl. 19.30

Sønderho Kirke
Koncert:

Forårskoncert med Hjertingekoret

Vi indbyder til en dejlig forårskoncert i Sønderho Kirke, hvor foråret bliver sunget ind af Hjertingekoret. Hjertingekoret er et som navnet siger hjemmehørende i Hjerting og er et blandet voksenkor med godt 40 sangere under ledelse af Lisbeth Aagaard Madsen. Koret synger et varieret program af både et klassisk repertoire og forskellige danske og udenlandske sange.

Lørdag 5. maj kl. 10

Nordby Kirke
Babysalmesang

Lørdag 12. maj kl. 10

Nordby Kirke
Babysalmesang

Lørdag 26. maj kl. 10

Nordby Kirke
Babysalmesang

Onsdag 30. maj

Sogneudflugt
til Den Gamle By i Århus.

Nærmere oplysninger følger.

Babysalmesang

17. marts 2012 starter vi med det første hold med babysalmesang i Nordby Kirke

10 lørdage kl. 10 - ca. 12:

17. marts, 24. marts, 31. marts, 14. april, 21. april, 28. april, 5. maj, 12. maj, 26. maj, slut 2. juni

En af de største gaver man kan give et lille barn er at lære det vores store salmeskat at kende. Salmer som vil følge barnet i sorg og glæde – i de situationer i livet, hvor ord ikke slår til. Salmer, som vil lagre sig i barnets hukommelse og virke beroligende, opmuntrende og stimulerende.

Gennem babysalmesangen opnår barnet en lydhørhed ikke alene overfor salmer, men over for musik i almindelighed. Efter få gange viser det lille barn tydelige tegn på genkendelse.

Samtidig styrker babysalmesangen relationen mellem forældre og barn. Barnet reagerer på sin mors/fars stemme, som det forbinder med tryghed, ligesom det reagerer på rytme og bevægelse.

Musikterapeut Ulla Ladegaard Jacobsen vil på Sogneaftenen den 6. marts kl. 19,30 i Nordby Præstegård fortælle om bl.a. babysalmesang i kirken.

Gudstjenester Marts - Maj 2012

Marts

Søn. d. 4.	2. s. i f. Mark 9,14-29	Sønderho Kirke	kl. 10.00 ^(k)	Erling Kristensen
Søn. d. 11.	3. s. i f. Joh 8,42-51	Nordby Kirke	kl. 10.00 ^(b)	J. Martinsen
Søn. d. 18.	Midfaste. Joh 6,24-35	Nordby Kirke	kl. 10.00	J. Martinsen
		Sønderho Kirke	kl. 10.00	Erling Kristensen
Søn. d. 25.	Marias beb. Luk 1,46-55	Sønderho Kirke	kl. 10.00	Erling Kristensen

April

Søn. d. 1.	Palmesøndag. Mark 14,3-9/Joh 12,1-16	Nordby Kirke	kl. 10.00	J. Martinsen
		Sønderho Kirke	kl. 10.00 ^(k)	Erling Kristensen
Tor. d. 5.	Skærtor. Joh 13,1-15	Sønderho Kirke	kl. 19.30	J. Martinsen
Fre. d. 6.	Langfredag. Luk 23,26-49/Joh 19,17-37	Nordby Kirke	kl. 10.00	J. Martinsen
		Sønderho Kirke	kl. 10.00	Erling Kristensen
Lør. d. 7.	Påskelørdag	Nordby Kirke	kl. 19.30	J. Martinsen
Søn. d. 8.	Påskedag. Matt 28,1-8	Nordby Kirke	kl. 10.00 ⁽ⁱ⁾	J. Martinsen
		Sønderho Kirke	kl. 10.00	Erling Kristensen
Man. d. 9.	2. påskedag. Joh 20,1-18	Nordby Kirke	kl. 10.00 ^(b)	J. Martinsen
Søn. d. 15.	1. s. e. p. Joh 21,15-19	Sønderho Kirke	kl. 10.00	Erling Kristensen
Søn. d. 22.	2. s. e. p. Joh 10,22-30	Nordby Kirke	kl. 10.00 ^(b)	J. Martinsen
Søn. d. 29.	3. s. e. p. Joh 14,1-11	Nordby Kirke	kl. 10.00	J. Martinsen
		Sønderho Kirke	kl. 10.00	Erling Kristensen

Maj

Fre. d. 4.	Bededag. Matt 7,7-14	Nordby Kirke <i>Konfirmation</i>	kl. 10.00	J. Martinsen
		Sønderho Kirke	kl. 10.00	Erling Kristensen
Søn. d. 6.	4. s. e. p. Joh 8,28-36	Nordby Kirke <i>Konfirmation</i>	kl. 10.00	J. Martinsen
		Sønderho Kirke	kl. 10.00 ^(k)	Erling Kristensen
Søn. d. 13.	5. s. e. p. Joh 17,1-11	Nordby Kirke	kl. 10.00 ⁽ⁱ⁾	J. Martinsen
		Sønderho Kirke	kl. 10.00	Erling Kristensen
Tor. d. 17.	K. H. Luk 24,46-53	Sønderho Kirke	kl. 10.00	Erling Kristensen
Søn. d. 20.	6. s. e. p. Joh 17,20-26	Sønderho Kirke	kl. 10.00	Erling Kristensen
Søn. d. 27.	Pinsedag. Joh 14,15-21	Nordby Kirke	kl. 10.00 ⁽ⁱ⁾	J. Martinsen
		Sønderho Kirke	kl. 10.00	Erling Kristensen
Man. d. 28.	2. pinsedag. Joh 6,44-51	Nordby Kirke	kl. 10.00 ^(b)	J. Martinsen

Kirkebil i Nordby Sogn: Gangbesværede tilbydes gratis kørsel til og fra gudstjeneste. Ring til Taxi, tlf. 75166200, i så god tid, at Taxi kan tilbettelægge kørslen.

b: kirkebil fra Sønderho. Kontakt Lars Næra, tlf. 97413296, senest fredag for gudstjenesten

i: indsamlinger i Nordby Kirke: 8. april: KFUM og KFUK i Danmark; 13. maj: Kirkefondet; 27. maj: Folkekirken Nødhjælp.

k: kirkekafe

Gudstjenester på Fanø Plejecenter

Torsdag 8. marts kl. 16.	Erling Kristensen
Torsdag 22. marts kl. 16 med altergang.	Jørn Westergaard Martinsen
Torsdag 12. april kl. 16.	Erling Kristensen
Torsdag 26. april kl. 16 med altergang.	Jørn Westergaard Martinsen
Torsdag 10. maj kl. 16.	Erling Kristensen
Torsdag 24. maj kl. 16 med altergang.	Jørn Westergaard Martinsen